

Can Morera I o Pla de les Malloles

Òdena

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carretera BV-1031, Km. 14,500
Emplaçament Passat Cal Vendrell, a llevant, a uns 300 metres al nord de l'abocador de Cal Morera

Coordenades:

Latitud: 41.628
Longitud: 1.6158
UTM Est (X): 384697
UTM Nord (Y): 4609400

Classificació

Número de fitxa 08143 - 300
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Edats dels Metalls
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Camps de conreu
Protecció Inexistent
Número inventari CC.AA. 3021
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: 08142A00700011
Autoria de la fitxa Lluís Pedraza i Jordana
Data de registre de la fitxa: dt., 26/11/2013 - 01:00

Descripció

El jaciment de Can Morera I es troba ubicat en un camp de conreu nou, a uns 300 metres al nord de l'abocador de can Morera, i a uns 200 metres al sud del Corral de les Malloles.

Els materials arqueològics del Bronze Final apareixen dispersos en un radi de cinquanta metres tant al peu del camí com en els marges del camp de cereals, en una superfície no gaire extensa. Les restes localitzades corresponen quasi exclusivament a restes d'indústria lítica. El sílex és de mala qualitat, essent en un alt percentatge del tipus gris opac deshidratat. Un 71 % de les restes recollides són fragments i un 29 % són ascles. Morfològicament es pot dir que hi ha 16 rascadores, 8 nuclis, 4 ascles, 2 perforadors, 1 burí i una punta. Pel què fa a la tècnica de talla, 5 de les peces són laminars, 5 més són polièdriques i tres de levallois. Atenent el tipus de fragments localitzats (rascadors, nuclis, perforadores, burins, ascles, fulles amb escotadures, estelles grosses i esquerdills de rebuig de talla on és possible intuir els punts de percussió), la inexistència de cap indici de construcció i el fet que el sílex no sigui un material habitual a la zona, es pot afirmar que som davant d'un petit hàbitat usat com a taller durant un curt espai temporal.

Història

El jaciment va ser descobert el 1980 pel senyor Salvador Gual, d'Igualada, que fou qui recollí pràcticament tots els materials coneguts, dipositats al Museu de la Pell i Comarcal de l'Anoia. Durant la redacció de la Carta Arqueològica, el 1984, es va recollir algun fragment de ceràmica feta a mà del Bronze Final, conservat també als magatzems del Museu. El context del jaciment ha canviat força des d'aleshores, afectat per un incendi forestal, la instal·lació d'un abocador i l'esplanació dels terrenys per adequar-los com a plantació d'ametllers. En la visita de la revisió de la Carta Arqueològica, el 1991, tot i que la zona havia estat profundament modificada, encara es van recollir en superfície algunes peces de sílex. En la visita el maig del 2012 per l'Inventari del Patrimoni es van identificar uns quants fragments dispersos de rebuig de talla de sílex a prop del camí i dels marges que delimiten els camps de cereals.